

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ
СЕКТОР ЗА ЉУДСКЕ РЕСУРСЕ

54 1596-31
14. 11. 2019. године
БЕОГРАД

На основу члана 39. став 3. Закона о општем управном поступку („Служени гласник РС“, бр. 18/16 и 95/18 – Аутентично тумачење) и члана 228. став 2. у вези са чланом 219. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17, 113/17 и 95/18 – Аутентично тумачење), одлучујући о захтеву за утврђивање репрезентативности Војног синдиката Србије са седиштем у Сомбору, Стапарски пут Ц-12/2 стан 16, министар одбране доноси

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ ДА ВОЈНИ СИНДИКАТ СРБИЈЕ, са седиштем у Сомбору, Стапарски пут Ц- 12/2 стан 16, **НЕ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ РЕПРЕЗЕНТАТИВНОСТИ**, па се **ОДБИЈА** захтев за утврђивање репрезентативности Војног синдиката Србије код послодавца - Министарство одбране и Војска Србије, као неоснован.

Образложење

Војни синдикат Србије (у даљем тексту: ВСС) је на основу члана 226. став 1. у вези са чланом 219. став 2. Закона о раду, актом број ЗА I-73/19 од 14.06.2019. године, доставио Министарству одбране (у даљем тексту: МО) Захтев за утврђивање репрезентативности синдиката код послодавца (у даљем тексту: Захтев). Уз Захтев је поднета Потврда о упису синдиката у регистар – акт Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања број 110-00-312/2012-02 од 13.06.2019. године и Изјава о броју чланова синдиката – акт Војног синдиката Србије деловодни број ИЗ I-72/19 од 13.06.2019. године. У Захтеву је наведено да ће Војни синдикат Србије на дан утврђивања репрезентативности учинити доступним на увид оригиналне приступнице.

Поступајући по Захтеву, министар одбране је донео Решење о образовању Комисије за утврђивање испуњености услова репрезентативности синдиката у Министарству одбране и Војсци Србије (у даљем тексту: Комисија), број 1596-8 од 08.07.2019. године, којим су именовани чланови Комисије, као и Решење о измени овог решења број 1596-15 од 15.07.2019. године, којим су именовани заменици чланова Комисије.

МО је актом број 2580-12 од 13.08.2019. године, затражило да ВСС достави:

- 1) оригиналне приступнице чланова ВСС запослених у МО и ВС, ради утврђивања испуњености услова репрезентативности из члана 218. став 1. тачка 4) Закона о раду,
- 2) Статут Војног синдиката Србије, ради утврђивања испуњености услова репрезентативности из члана 218. став 1. тач. 1-2) Закона о раду и
- 3) Завршни рачун или други документ на основу кога може да се утврди испуњеност услова репрезентативности из члана 218. став 1. тачка 3) Закона о раду.

Поступајући по захтеву МО, ВСС је, дана 21.08.2019. године, у 09:42 часова, путем електронске поште, са е-mail адресе predsednik@vojinisindikatsrbije.rs на е-mail адресу sekretarijat@mod.gov.rs доставио:

- 1) Финансијски извештај за 2018. годину (документ у pdf формату, под називом „bilans uspeha vss za 2018.pdf“, величине 89 КБ) и
- 2) Важећи Статут ВСС (документ у pdf формату, под називом „Statut VSS izmenjen i dopunjen Leskovac 27 11 2018. pdf“, величине 614 КБ)

МО је о времену и месту одржавања заседања Комисије обавестило подносиоца захтева – ВСС и све синдикате који делују у МО и ВС ради њиховог учешћа у поступку у својству представника заинтересованих страна, у складу са чланом 228. став 1. Закона о раду.

Дана 11.09.2019. године, у просторијама Министарства одбране одржано је заседање Комисије, коме су поред представника подносиоца захтева – ВСС, у својству представника заинтересованих страна присуствовали и представници следећих синдиката који делују у МО и ВС:

- 1) Синдикат Гвоздени пук,
- 2) Синдикат ваздухопловних техничара Војске Србије,
- 3) Синдикат Слога ВМА и
- 4) АСНС Синдикат Војске Србије.

Том приликом, Комисија је закључила следеће:

1. број запослених у МО и ВС који су непосредно учлањени у ВСС је већи од 15% од укупног броја запослених у МО и ВС;
2. други заинтересовани синдикати су пратили поступак и нису имали примедбе нити сугестије на ток поступка и утврђене чињенице;
3. Комисија ће, у складу са законом и решењем којим је образована, наставити свој рад у циљу предлагања министру доношења одговарајућег решења.

Поступајући у складу са трећим закључком са заседања од 11.09.2019. године, дана 13.09.2019. године, у просторијама Министарства одбране, одржана је седница Комисије. Том приликом, у вези са питањем испуњености услова репрезентативности ВСС, прописаних чланом 218. Закона о раду, Комисија је утврдила следеће:

1. Увидом у Потврду о упису синдиката у регистар утврђено је да ВСС испуњава услов репрезентативности из члана 218. став 1. тачка 5) Закона о раду - „ако је уписан у регистар у складу са законом и другим прописом“.
2. У складу са првим закључком са заседања Комисије од 11.09.2019. године, констатовано је да ВСС испуњава услов репрезентативности из члана 218. став 1. тачка 4) Закона о раду – „ако има потребан број чланова на основу приступница у складу са чл. 219. и 220. овог закона“.
3. Увидом у достављени Биланс успеха ВСС за 2018. годину утврђено је да ВСС испуњава услов репрезентативности из члана 218. став 1. тачка 3) Закона о раду – „ако се финансира претежно из чланарине и других сопствених извора“.
4. Увидом у одредбе достављеног Статута ВСС, најпре је констатовано да су испод наслова "Статут Војног синдиката Србије" наведене одлуке које су имплементирани у текст Статута и то: „Одлука оснивачке Скупштине ВСС од 26.11.2012. године, измене и допуне друго редовно заседање у Крагујевцу од 13.12.2014. године, ванредно заседање у Београду, од 28.03.2015. године, редовно заседање од 19.05.2017. године, ванредна одлука Скупштине ВСС бр. 2-2/2018 од 13.06.2018. године, ванредна Одлука Скупштине ВСС бр. 2-3/2018 од 27.11.2018.“. Увидом у одредбе чл. 1, 3. став 1, 7. став 1. тач. 4) и 5) Статута, као увидом у одредбе којима су утврђени органи и тела ВСС, организационе целине и овлашћени појединци, начин избора и разрешења ових органа, тела и појединаца, као и њихове

надлежности и начин њиховог рада и доношења одлука (чл. 17-46), утврђено је да ВСС испуњава услов репрезентативности из члана 218. став 1. тачка 2) Закона о раду – „ако је независан од државних органа и послодаваца“.

5. Увидом у одредбе достављеног Статута утврђено је да је чланом 13. став 1. прописано да чланство у ВСС престаје самовољним иступањем појединачног члана потписивањем иступнице, уз претходно измирење својих чланских обавеза и дуговања према правним и физичким лицима са којима је ВСС склопио-закључио уговор о синдикалној продаји, уколико таква дуговања постоје. Ставом 2. наведеног члана Статута прописано је да ће се члану који самоиницијативно иступи из чланства у ВСС, одбијати још две чланарине рачунајући од дана потписивања иступнице, а ради намирења обавеза према фондовима синдиката и другим повериоцима. Даље, ставом 3. наведеног члана Статута прописано је да ће се члану који самоиницијативно иступи из чланства у ВСС, а користио је средства из Фонда солидарности или правну помоћ коју је финансирао синдикат, одбијати још дванаест чланарина, рачунајући од дана потписивања иступнице. Ставом 4. наведеног члана Статута прописано је да чланство у ВСС престаје искључењем из чланства на основу правноснажне одлуке органа ВСС надлежног за расправљање и одлучивање о дисциплинској одговорности у ВСС. Ставом 5. наведеног члана Статута прописано је да са даном потписивања иступнице члану престају права из члана 11. овог статута. Најзад, ставом 6. наведеног члана Статута прописано је да члан који самоиницијативно иступи из чланства у ВСС, стиче право да поново буде члан ВСС након протекла периода од једне године од датума престанка чланства. У вези са цитираним одредбама Статута ВСС и њиховим утицајем на испуњеност услова репрезентативности ВСС из члана 218. став 1. тачка 1) Закона о раду, Комисија је констатовала да ВСС не испуњава овај услов репрезентативности. Наиме, начело слободе синдикалног организовања и деловања подразумева, са једне стране, слободу оснивања, организовања и деловања синдиката као организације запослених, али, са друге стране, подразумева и слободу запослених да се удружују, тј. организују у синдикате. Слобода удруживања, тј. организовања запослених подразумева слободу приступања синдикату, слободу иступања из синдиката и право да се остане изван синдиката. Комисија је констатовала да цитиране одредбе представљају ограничавање слободе члана синдиката да својом вољом иступи из синдиката без последица, јер намећу обавезу плаћања чланарине и по потписивању иступнице, иако даном потписивања иступнице члану престају права из члана 11. Статута. Поред наведених ограничавајућих одредби, и независно од њих, ограничавање слободе удруживања, тј. организовања запослених, конкретно слободе запосленог да приступи ВСС представља одредба члана 13. став 6. Статута, по којој члан који самоиницијативно иступи из чланства у ВСС, стиче право да поново буде члан ВСС након протекла периода од једне године од датума престанка чланства. Комисија је констатовала да се одредбе које представљају ограничење слободе синдикалног организовања - одредбе о обавези плаћања чланарине и након потписивања иступнице и одредбе о стицању права на поновно приступање ВСС односе само на чланове који својом вољом иступе из ВСС, не и на чланове којима, у складу са Статутом, буде изречена дисциплинска мера искључења из чланства.

Сходно свему наведеном, утврђено је да ВСС не делује у складу са начелом слободе синдикалног организовања и деловања, те не испуњава услов репрезентативности из члана 218. став 1. тачка 1) Закона о раду - „ако је синдикат основан и делује на начелима слободе синдикалног организовања и деловања“.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да су услови репрезентативности из члана 218. Закона о раду прописани кумулативно, што значи да је за утврђивање репрезентативности синдиката неопходно испуњење свих услова прописаних чланом 218. став 1. тач. 1)-5) Закона о раду, Комисија је констатовала да у овом тренутку поступка ВСС не испуњава све услове репрезентативности. Имајући у виду да ВСС испуњава услове репрезентативности из члана 218. став 1. тач. 2)-5) Закон о раду и да су околности због којих ВСС не испуњава услов репрезентативности из члана 218. став 1. тачка 1) Закона о раду такве природе да се могу отклонити, Комисија је донела одлуку да се, у духу социјалног партнерства и међусобног уважавања, ВСС упозна са уоченим недостацима и позове да исте отклони.

У складу са наведеном одлуком, МО је актом број 1021-29 од 24.09.2019. године, поступајући у складу са начелима прописаним Законом о општем управном поступку и то начелом заштите права странака и остваривања јавног интереса (члан 7.), начелом помоћи странци (члан 8.) и начелом истине и слободне оцене доказа (члан 10.), затражило од ВСС да у року од 30 дана од дана пријема дописа, достави доказ о испуњености услова репрезентативности прописаног чланом 218. став 1. тачка 1) Закона о раду. Наведени допис је достављен ВСС дана 02.10.2019. године.

На седници Комисије одржаној 07.11. 2019. године, констатовано је да ВСС у остављеном року није доставио доказ о испуњености услова репрезентативности прописаног чланом 218. став 1. тачка 1) Закона о раду.

Поред наведеног, на основу документације којом располаже МО и службене евиденције МО, утврђено је да ВСС делује у складу са одредбама члана 13. ст. 2. и 3. Статута, из чега произлази да ВСС не испуњава овај услов репрезентативности не само у формалном смислу (прописивањем чл. 13. ст. 2, 3. и 6), већ и у фактичком смислу (деловање ВСС у складу са чланом 13. ст. 2. и 3).

Сходно чињеници да су услови репрезентативности из члана 218. Закона о раду постављени кумулативно, што значи да је за утврђивање репрезентативности синдиката неопходно испуњење свих услова прописаних чланом 218. став 1. тач. 1)-5) Закона о раду, а с обзиром на то да је утврђено да ВСС не испуњава услов репрезентативности из члана 218. став 1. тачка 1) Закона о раду и с обзиром на то да ВСС ни у накнадно остављеном року није доставио доказ о испуњености услова репрезентативности прописаног чланом 218. став 1. тачка 1) Закона о раду, утврђено је да ВСС не испуњава услове репрезентативности прописане Законом о раду, па је Захтев одбијен као неоснован.

Због свега наведеног, одлучено је као у диспозитиву.

Поука о правном средству: Ово решење је коначно и против њега се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у Београду, у року од 30 дана од дана достављања решења. У складу са Законом о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94,... и 95/18) за тужбу против управног акта којом се покреће управни спор плаћа се такса у износу од 390 динара.

МИНИСТАР ОДБРАНЕ

Александар Вулин